

er Udvalget ikke tilbøielig til at honorere den Bøgel, der saaledes forlods er dragen paa Bevillingsmyndigheden. Det er ganske vist, at man paa adskillige Omraader af Statsstyrelsen maa indrømme saavel Unskeligheden som Berettigelsen til, at Administrationen afholder Udgifter paa forventet Lillægss- eller Efterbevilling; men naar der er Tale om en Udgift, med Hensyn til hvilken det endog er høist tvivlsomt, om Bevillingsmyndigheden overhovedet vilde have givet den, dersom den var bleven søgt paa sædvanlig Maade, kan man i ethvert Fald ikke billige, at et saadant Krav stilles som Efterbevilling. Udvalget er derfor enigt om ikke at tilraade Thinget at stemme for denne Bevilling. — Endelig er der under Nr. 8, 9 og 10 af mig stillet nogle Redaktionsændringer til Forslag, der imod Udvalgets Billie kom ind i Lillægssbevillingen ved 2den Behandling. Finantsudvalget har ikke paa nogen Maade villet anerkende eller godkende det Resultat, hvortil Thinget i saa Henseende i Realiteten er kommet, men paa den anden Side har det dog heller ikke villet opstille Forslag om at føre disse Bevillinger ud af Forslaget. Jeg har derfor paa egen Haand stillet disse Redaktionsændringer, for at indøkomme Kravet til den rette Form for Bevillingerne; de gaa ud paa at ubelade Motiveringer, som i ethvert Tilfælde vistnok vil erkendes for at være ganske overflødig. Vedtages de af mig stillede Forslag, ville de paagjældende Beløb staa opførte som en slet og ret Erstatning til de Vedkommende.

Finantsministeren (Strup): Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending imod Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3; men jeg vil dog knytte den Bemærkning til dem, at naar de vedkommende Pensionister faae et saadant Lillæg, ikke blot for det kommende Finantsaar, men ogsaa for det indeværende og det foregaaende Finantsaar, maa dermed ogsaa det Hensyn være fyldestgjort, som man har troet at burde tage ved Forelæggelsen af den særlige Lov om Forandringer af de gjældende Pensionsbestemmelser for disse Mænd, saaledes at der ikke mere bliver Tale om at give en saadan ny Pensionslov tilbagevirkende Kraft. Jeg antager, at det ærede Udvalg er enigt med mig i denne Betragtning. Det vilde nemlig ikke blot fornaarfrage dobbelt Besvær med Beregningerne, men det vilde ogsaa være noget mærkeligt, om man efter at have givet et særligt Lillæg til Pensionerne for disse Mænd, atter vilde forandre det, naar der udkom en ny Pensionslov, sandsynligvis paa den Maade, at der blev givet et yderligere Lillæg. — Svad angaar Ændringsforslaget under Nr. 6 skal jeg kun bemærke, at Finantsministeriet har fyldestgjort den her omhandlede Begjæring fra Lodsseierne ved Landtoldgrænsen for Aaret 1873 og senere Aar; men at det ikke dengang fandt, at der var tilstrækkelig Grund til at give

den Bestemmelse, som blev truffen, tilbagevirkende Kraft. Naar der nu for indeværende Finantsaar er foreslaet bevilget et Lillæg af 800 Kroner for at kunne fyldestgjøre de forskellige Begjæring, der ere fremkomne eller maatte fremkomme fra Lodsseiere, om Erstatning for Lodsstien for de Aar, der ligge forud for 1873, skal jeg kun sige, at det vistnok vil være meget vanskeligt at benytte denne Bevilling i indeværende Finantsaar, idet det nemlig vil være meget vanskeligt at faae Undersøgelsen tilendebragt i saa kort Tid. Bliver imidlertid Ændringsforslaget vedtaget, vil jeg selvfølgelig anse mig for bemyndiget og berettiget til at udgive Pengene efter Finantsaarets Slutning, efterhaanden som Krav maatte fremkomme, og jeg maatte komme til Overbevisning om deres Berettigelse. Jeg kan ved Bevillingen af Pengene ikke anse mig forpligtet til at etablere nogen særegen Undersøgelseskommission for disse Forhold, men vil anse det for tilstrækkeligt, at jeg afventer en Øjentagelse af Jordrangerne, og at jeg, naar deres Rigtighed synes mig at være bevist, udbetaler Beløbene. Jeg forudsætter ogsaa, at det ærede Udvalgs Mening med Ændringsforslaget har været denne. Jeg behøver neppe at paavise, hvor vanskeligt det vilde være paa ordinar Maade at faae tilveiebragt Burdering af en saadan Skade, der ligger saa langt tilbage i Tiden, og jeg tror derfor, at det er nødvendigt for Benyttelsen af Bevillingen, at man ikke søger Skaden konstateret gennem en Erstatningskommission, men at man nøies med det Skøn, som Finantsministeren i hvert enkelt Tilfælde kan danne sig om Berettigelsen af Kravene. Jeg vil altsaa anse mig bemyndiget til at benytte denne Bevilling ogsaa udover det indeværende Finantsaar.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg beklager, at det ærede Udvalg ikke har fundet sig foranlediget til at tiltræde Forslaget om den lille Udgift til Havedyrkningsudstillingen i Köln. Som det vil ses af det trykte Bilag Nr. 4, er der tillagt denne Sag en vis Vægt. Det blev med en vis Styrke anbefalet Ministeriet at tage sig af denne Sag, og da Sagen ikke dreiede sig om store Summer, troede den daværende Indenrigsminister at maatte gaa ind derpaa. Man henvendte sig til Selskabet for Havedyrknings Fremme og spurgte, om det var villigt til at yde Ministeriet sin Assistance, for at Sagen kunde blive udført, og Selskabet svarede med Indøkommen, at det gjerne vilde paatage sig det dermed forbundne Øvrigt, naar det kunde faae Omkostningerne erstattede. Da Indenrigsministeriet havde erlyndiget sig om de Udgifter, som kunde være forbundne dermed, havde det ikke nogen Betænkelighed ved at tilsige Haveselskabet fuld Erstatning for de Udgifter, det maatte have derved. Saaledes er Sagen gaaet. Det danske Havedrug har ved Kölners-